

Ad Soyad: Derya KESE

Telefon: 0538 795 6155

Mail: derya.kese2308@gmail.com

Adres: 19 Mayıs Mahallesi 669. Cadde no:5

Okul: Tekkeköy Necati Akçağlılar Anadolu Lisesi

ON KITALIK BİR DERS

Vatan canhıraş özgürlük için çırpınıyordu. Şanlı Anadolu tehlikede idi düşman birlikleri tarafından. Her taraf yangın yeri, bütün ocaklar sönmüş. Anadolu alev alev, şen kahkahalar kesilmişti.

Birilerinin canı yanıyor, birileri acımadan can yakıyordu.

Her yer perişandı.

Bütün ordu yorgundu.

Ve tüm ümit yok oluyordu. Dört bir yan olukoluk kanla sulanmış, vatan her gün nice "Mehmetçiyini" sonsuzluğa uğurluyordu.

"Dayan Anadolu!" dedi bir ses Asımın nesline.

Haykırdı!

"El sürdürmem vatanıma yaban ellere! Gerekirse al canımı yine yâr etmem kimselere!"

Bütün o uğultular sustu. Tek bir ses duyuldu. "Hakkıdır Hakk'a Tapan Milletimin İstiklal! Süngüler kıyama durdu. Dayandı Anadolu, direndi Mehmetçik.

Bir haber yeniden filizlendirdi tüm yurttaki ümitleri. Duyuldu ki düşman geri püskürtüldü, Anadolu kurtuldu. Malazgirt'le Türklere açılan Anadolu kapıları, Miryakefelon'la Türk Yurdu olmuştu ya hani; Başkomutanlık Meydan Muharebesi'yle de tüm kirli emellere "Sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak; Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak." ezberletildi. "Ordular! İlk hedefiniz Akdeniz'dir. İleri!" düsturuyla denizi buldu bu topraklarda yeri olmayanlar. Karanlığın ardından bu toprakların ilk sevinci yurduma güneş gibi doğmuştu.

30 Ağustos 1922'deki bu zaferin habercisiydi 12 Mart 1921 Cumartesi günü saat 17.45'de kabul edilen "İSTİKLAL MARŞI'M" ulusal marşım. İlk kelimesiyle tam da ihtiyacımız olan cesareti veriyordu Mehmedime "KORKMA!" ve ekliyordu:

"Ruhumun senden, İlâhî, şudur ancak emeli:

Değmesin ma'bedimin göğsüne nâ-mahrem eli!"

Ad Soyad: Derya KESE

Telefon: 0538 795 6155

Mail: derya.kese2308@gmail.com

Adres: 19 Mayıs Mahallesi 669. Cadde no:5

Okul: Tekkeköy Necati Akçağlılar Anadolu Lisesi

İşte Mehmet cephede, her Türk bir Mehmetçik oldu, biri bin oldu biz oldu, ordu oldu, birlik oldu, kefen paraları orduya yardım oldu, evladının kundağı mermiyi koruyan örtü oldu. “Arkadaş! Yurduma alçakları uğratma sakın; Siper et gövdeni, dursun bu hayâsızca akın”. Diyordu ya Akif, onun dediği gibi bir millet marşıyla inandı; düşmana siper oldu.

Mehmet Akif Ersoy kalemiyle öyle bir yazdı ki... Yazdığı sadece bir marş değil Türk'ün şanlı gerçeği idi. Aldı kalemi ele. Kuşandı kelimeleri, bir eyledi mısraları ya istiklal ya istiklal.

“Doğacaktır sana va'dettiği günler Hakk'ın...

Kim bilir, belki yarın... belki yarından da yakın” yazdı Akif

Onun yazdığı Türk'ün ümit tohumuydu yeşerdi, filizlendi, zafer oldu Türkiye oldu. Topladı tüm zihnini, bütün benliğini ve kalbini. Toprak vaadiyle gelmiş düşmanlara 10 kıtalık bir ders verdi. Parladı mısraları Sakarya'da, İnönü'de, Dumlupınar'da..

723 eser bir de İSTİKLAL MARŞI katılmıştı yarışmaya.İstiklal Marşı yürekleri coştururken, düşmana diz çöktürecek cesaret oldu. Kolay değil 10 kıta 41 mısra bir destandı Akif'in yazdığı. Umut ekti içlerine cesaret ile suladı, özgürlük vaat edip, gelecek için savaştı. Mecliste bir kalabalık, kürsüde Hamdullah Suphi ve herkeste bir merak. Okundu kaleminden dökülenler meraklı gözler eşliğinde. Sonunda koptu bir alkış tufanı, yer yerinden oynadı. Gururlandı Mehmet Akif şeref doldu yüreğine. Ancak duydu konulmuş başına bir ödül, etmedi kabul çekildi köşesine. Ve dedi, ‘Bu vatan için biçilemez hiçbir meblağ.’ duymadı tebrikleri terk etti meclisi kalabalığa karışarak.

Milleti için çıkmıştı bu yola, Mehmetçik için sermişti yüreğini ortaya. Yeterdi ona sağ olsun vatani, bir olsun milleti ve dalgalansın şanlı bayrağı gururla semalarda. Zaten daha fazlasını değil kendisi yüreği bile kabul etmezdi.

Ve işte böyle yazılmıştı bir marş milletimiz için dökülen kanların, can veren şehitlerin uğruna.

Dileriz ‘Allah bu millete bir daha İstiklâl Marşı yazdırmazın.’*

(*Mehmet Akif Ersoy)